

20of%20Gov%20Guarantees%20-%20Brandao%20and%20Saraiva%20V1.pdf.
(Accessed 16 July 2016).

6. Pellegrino R. (2011) Risk management and real options in PPP projects: A literature review / Roberta Pellegrino, Nevena Vajdic // Discussion Papers Public Private Partnerships in Transport: Trends & Theory. Available at: http://www.ppptransport.eu/docs/TRA2012/Nevena_TRA.pdf.

Чижов В.А.

аспірант,

Київський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ІТ СФЕРИ УКРАЇНИ У КРИЗОВИЙ ПЕРІОД

Українську сферу інформаційних технологій можна охарактеризувати наступним чином [1]: не вимоглива до інфраструктури (єдині необхідні елементи – електрика і зв'язок); не вимагає імпорту ресурсів; має об'єктивні передумови до стійкого зростання; щорічно створює нові високооплачувані робочі місця; надприбуткова для держави. ІТ посідає третє місце після агросектора та металургії, і конкурує з експортом хімічних матеріалів [2].

Про початок активного розвитку ІТ індустрії України ми можемо говорити лише з 2000-х років. Взагалі, варто відмітити, що індустрія ІТ України здебільшого привертає до себе увагу в періоди економічних криз. Так, Світовий банк уперше включив Україну до статистики експорту послуг у сфері інформаційно-комунікаційних технологій тільки після краху доткомів у 2000 році. Через три роки було виконано перше українське дослідження стану ІТ індустрії та започатковано професійну асоціацію «ІТ України». На той час в Україні майже не було центрів розробки міжнародних компаній. Сім українських лідерів ринку – ELEKS, Miratex, Softline, SoftServe, Telesens, Tessart та UkrSoft, як і переважна більшість інших ІТ компаній, належали громадянам України, які попри відсутність підтримки розвитку галузі з боку держави та значних інвестицій змогли продемонструвати свою конкурентоздатність та завоювати довіру великих міжнародних корпоративних клієнтів [3]. Саме в той час почали змінюватися підходи до управління компаніями: впроваджуються процеси відповідно до ISO і галузевих стандартів, таких як Software CMMI, проходження фінансового аудиту у авторитетного міжнародного аудитора, розробка та впровадження планів безперервності діяльності (BCP).

У період інвестиційного буму в 2006–2007 роках, в Україну почали активно заходити іноземні інвестори, які не в останню чергу були зацікавлені в ІТ бізнесі. Як правило викупалися одна або кілька невеликих чи середніх місцевих компаній, на базі яких створювалися великі центри розробок в Україні. Разом з власниками-іноземцями прийшла необхідність адаптування менеджменту компаній за західними зразками – американського або, переважно, європейського стилю.

У 2008 році, під час гострої фази глобальної фінансової кризи, український сектор ІТ знову привернув до себе увагу. На тлі скорочення обсягів світового експорту ІКТ індустрії (в Італії -16%, у Великобританії -11%, в Індії -7%, в Японії й Німеччині -5%) Україна демонструвала стабільні позиції. В 2009 році, за даними Світового банку, країна завершила рік із 30% показником зростанням ІКТ експорту [4].

В 2008 аналітики Gartner назвали Україну однією з топ-30 країн для ІТ аутсорсингу та включили до трійки найбільш економічно привабливих місць. Аналітики Gartner були не єдиними в їхніх висновках. В рейтингу Top Ten ITO Offshore: Eastern/Central Europe 2008 від дослідницького агентства The Black Book of Outsourcing увійшло дві українські компанії та ще п'ять компаній з великими центрами розробки в Україні. В 2011 році відбувся новий значний стрибок в українській ІТ галузі, а Україна отримала звання ITO Destination of the Year 2011 від Outsourcing Center – засновника премії Outsourcing Excellence Awards [5]. В 2012 році в країні було прийнято закон «Про державну підтримку розвитку індустрії програмного забезпечення».

На початок 2016 року, згідно з рейтингом Global Services Location Index, який ранжує країни за привабливістю ведення аутсорс-бізнесу, Україна посіла 24-е місце піднявшись відразу на 17 позицій, хоча подібна зміна рейтингу може пояснюватися девальвацією національної валюти [6]. Крім того, для порівняння, ми значно відстаємо від Польщі та Румунії, які посідають 10 та 13 місця відповідно.

Також в 2014 році, відбулося відчутне просідання вітчизняного ринку ІТ послуг, зумовлене наявністю геополітичного конфлікту, анексією Криму Російською Федерацією та початком збройного протистояння на Донбасі.

За результатами аналізу внутрішнього ринку ІТ України ми виділили наступні чинники ризику для розвитку ІТ бізнесу в Україні у середньостроковому періоді, на які мають зважати менеджери компаній, що функціонують в Україні:

Політико-правові чинники:

- політична нестабільність та військовий конфлікт на Донбасі;
- недосконалість українського законодавства;

- відсутність реальної підтримки з боку держави;
- незахищеність авторських і майнових прав;
- неправомірна діяльність з боку силових органів щодо окремих ІТ компаній та юридичні ризики.

Техніко-економічні чинники:

- проблеми оподаткування;
- девальвація гривні;
- відсутність передумов для розвитку продуктових компаній і стартапів;
- недостатній розвиток внутрішнього ринку;
- відставання в провадженні нових технологій на загальнодержавному рівні.

Кадрові чинники:

- дисбаланси попиту і пропозиції на ринку праці;
- недостатній рівень освітньої підготовки.

Ми можемо відзначити, що успішний розвиток ІТ-сфери в Україні передусім пов'язаний зі: створенням прозорих та стабільних правил ведення бізнесу та гарантуванням його безпеки; сприянням розвитку внутрішнього ринку, зокрема продуктових компаній; забезпеченням якісної підготовки професійних кадрів для ІТ-сфери; формуванням позитивного ІТ-іміджу України; функціонуванням адекватної та прозорої фіскальної системи.

Зважаючи на невизначеність періоду наявності вищезазначених факторів ризику, найбільш актуальним питанням стратегічного управління ІТ компаніями, стало формування якісних та дієвих планів антикризового управління та планів безперервності діяльності бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Тышкевич И. Как Украина выдавливает ИТ–сектор за границу и что при этом теряет [Електронний ресурс] // Хвиля. – Режим доступу: <http://hvylya.net/analytics/economics/kak-ukraina-vyidavlivayet-it-sektor-za-granitsu-i-chto-pri-etom-teryaet.html>

2. Частка експорту ІТ з України з 2005 року збільшилася удесятеро і досягла \$ 2,5 млрд. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zn.ua/ECONOMICS/dolya-eksporta-it-tehnologiy-iz-ukrainy-s-2005-goda-uvvelichilas-desyatokratno-i-dostigla-2-5-mlrd-203754_.html

3. Новаківський І.І. Нозвиток вітчизняної ІТ-галузі як основа формування конкурентоздатної національної економіки [Електронний ресурс] // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – № 3 (113). – Режим доступу: [http://ird.gov.ua/sep/sep00/sep20153\(113\).php](http://ird.gov.ua/sep/sep00/sep20153(113).php)

4. Роечко Н. Основные этапы становления ИКТ-отрасли Украины. Проблемы и перспективы [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://director.com.ua/reitingi-i-statistika/osnovnye-etapy-stanovleniya-ikt-otrasli-ukrainy-problemy-i-perspektivy>

5. Українська ІТ індустрія – 20 років розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.miratechgroup.com/sites/default/files/images/acc_ict_miratech_ukr.pdf

6. The top 40 countries for business process outsourcing [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.consultancy.uk/news/3169/the-top-40-countries-for-business-process-outsourcing>

Шевченко В.А.

здобувач,

*Дніпропетровський національний університет
імені Олеся Гончара*

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

За сучасних умов розвитку будь-якої країни головним індикатором рівня життя населення України, є стан здоров'я громадян та рівень їх економічного зростання. В умовах інтеграції світогосподарських зв'язків вкрай важливим є забезпечення ефективного розвитку системи охорони здоров'я, що можливе лише за умов наявності відповідного організаційно-економічного та інформаційного забезпечення.

Аналіз показників діяльності установ охорони здоров'я свідчить про посилення рівня незадоволеності населення якістю наданих медичних послуг державними установами. Так, за даними державної служби статистики України, кількість лікарняних закладів в період з 2000 по 2015 роки знизилась на 1525 лікарень або на 46%. При цьому збільшилась смертність населення. Якщо в 2000 році показник становив 1984 особи на 10000 населення, то на початок 2016 року він збільшився на 8%. Така негативна тенденція пояснюється низькою якістю медичних послуг, наданих державними закладами та високою вартістю якісних медичних послуг і медичних препаратів у приватному секторі [3].

Дослідження кадрового складу закладів охорони здоров'я показує відтік кваліфікованого персоналу з державних медичних установ та збільшення їх чисельності в приватних. В 2000 році в державних закладах досліджуваного сектору працювала 541 тис. осіб, а на початок 2016 року чисельність медперсоналу скоротилася на 169 тис. осіб (31,2%) [3]. В Статистичному бюлетені Державної служби статистики України «Національні рахунки охорони здоров'я (НРОЗ) України»